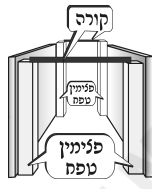

כל גגות פרק תשיעי עירובין

צג.

עין משפט ג' נר מצוה

א ג' מ"י פ"ד מלכות
 טובה הלכה ח סג
 עשין מ"י טו"ע ח"י ס"ח
 מלך ספיק ח:
 יד ב' מ"י פ"ז מלכות
 כלאים הלכה יח:
 ג' ג' מ"י פ"ד הלכה יא
 יב' י"ב פ"ז פ"ד הלכה
 יא ו' טו"ז טו"ע י"ד
 יג' טו' טו"ז טו"ע י"ד
 ס"י ר"ל ספיק כ"ז:
 יד ד' מ"י פ"ד הלכה
 יא ו' טו"ז טו"ע י"ד
 י"ה טו"ז טו"ע י"ד
 י"ז טו"ז טו"ע י"ד
 י"ח טו"ז טו"ע י"ד
 י"ט טו"ז טו"ע י"ד
 כ"א טו"ז טו"ע י"ד

א) סוכה י"ח. לקמן ט"ה.
 ב) כלאים פ"ד מ"א לעיל ג'.
 ג) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 ד) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 ה) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 ו) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 ז) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 ח) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 ט) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י
 י) כ"ז ב"ה יחיד ב"ה. ד' ו' י

סיך על גבי אכסדרה שיש לה פלימין. שמי
 דפנות יש לה כהלכתה לאורכה ועשויה כמזבז
 ובזופן שלשית ורביעית קצועין עמודים לקרני
 הזווית ויש להם טפח: כשיטה. דלתן (סוכה י:)

סיכך על גבי אכסדרה שיש לה פלימין. אין נראה כמו שפירש
 בקונטרס שיש שמי דפנות לאורכה כמזבז מפולש דפ"ק
 דסוכה (דף יח:). מהדר ליה אצ"י לרצף זהא מודיענא לך משום דהוי
 כמזבז מפולש ולא אמרינן פי תקרה יורד וסומס אלף יש לפרש
 דהוי כמין גאס ואין להאריך:

א"ל רבה בר רב הונן לאביי ולא מצינו מחיצה
 לאיסור והתניא ב' ב' בית שחציו מקורה וחציו
 אינו מקורה גפנים כאן מותר לזרוע כאן
 ואילו השוה את קרויו אסור א"ל התם סילוק
 מחיצות הוא שלח ליה רבא לאביי ביד רב
 שמעיה בר זעירא ולא מצינו מחיצה לאיסור
 והתניא יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר
 כיצד ב' כרם הנטוע עד עיקר מחיצה זורע
 מעיקר מחיצה ואילך שאילו אין שם מחיצה
 מרחיק ד"א וזורע וזה הוא מחיצות הכרם
 להקל ולהחמיר כיצד היה משוך מן הכותל
 י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחיצה מרחיק ד"א וזורע וזהו
 מחיצות הכרם להחמיר א"ל ולישמעיד אותן ממתניתין ג' דתנן קרחת הכרם
 ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
 ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם ב' כרם שחרב
 אמצעיתו אם אין שם ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה גותן
 לו כדי עבודתו וזורע את המותר אי זו היא מחול הכרם ב' בין הכרם לגדר
 שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה גותן לו כדי
 עבודתו וזורע את המותר אלא התם לא היו טעמא א"ל דכל ד"א לגבי כרם
 עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מוזדען אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
 איכא ד' חשיבן ואי לא לא חשיבן אמר רב יהודה י' ג' קרפיות זה בצד
 זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה ג'
 נעשה כשיירא ונותנין להן כ' כל צורכין ודאי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
 מגופפין ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] אין נותנין להם אלא בית שש איבעיא
 להו אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הו ואי
 להכא נפקי תלתא הו או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
 לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
 מהו הכא ודאי אי להכא נפיק תלתא הו ואי להכא נפיק תלתא הו או דילמא
 אימור להכא נפיק ואימור להכא נפיק והלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
 גידור

הגהות הב"ח
 א) גבי לאו היינו טעמא
 אלא דל ארבע: ב) טעמא
 כל זורק (ודלי) טו"מ וי"ז
 ס"א אין זה: ג) ר"י ד"ה
 אומנן ובי טפי במחיצה.
 י"ז ר"ל מן הכריתא:
 ד) ד"ה יחיד ב"ה וזה כל
 שהו היקף גדול
 ודמיה: ה) ד"ה ואחד
 ודמיה וכל היכא דה"ה:
 ו) בא"ה מן החיטובס
 בהיקף כל צרכו ס"ד:

מוסף רש"י

סיכך על גבי אכסדרה
 שיש לה פלימין. כיון
 חצר המקפת אכסדרה
 וסיכך באורה על חצר
 וסמן הסכך על שפת קרוי
 של אכסדרה ואין מחיצות
 פנימיות מועילות לטובה,
 דע תקרת האכסדרה
 יומר מלרע אמות, אבל
 לזה הסוכה יש מחיצות
 פלימין עומדין כיון מלכות
 וביניהם פחות פחות
 מנלמא. כשיירה. לא אמרינן
 כ"ה ג' נר מצוה (סוכה יח:).
 קרחת הכרם ב"ש
 אומרים כ"ד אמות. אם
 קרחתה כ"ד אמות מותר
 לזרוע שם ואם פחות מכ"ד
 אמות אסור לזרוע שם.
 ולקמן מפרש מהי קרחת
 ומאי מחול (ועיל ג'). כרם
 שחרב אמצעיתו. שיהי
 יש שם גפנים סביב הקרחה
 י"ז אמה על י"ז אמה. וכן
 אלא הלכה הקרחה על פני
 כל רוחב הכרם. שאין שם
 גפנים אלא מנ"י י"ז
 הקרחה צעין י"ז רוחב
 הקרחה (ס"ח). אם אין שם
 ט"ז אמה לא יביא זרע
 לשם. אפילו באמה
 האמצעית. ד"ה אמות בעד
 הכרם מהו ד' אמות בעד
 זה אלא הכרם זה בעד
 הכרם דתנן (כלאים ט').
 (מנל) ד' אמות מנל בקר
 וכלם שהיו גורבים אמה
 בצוורים וצבנות אמה
 המרישה חורשים אמה
 צוורים. הלך ככרס דמי,
 ואם שאלו ח' אמות צבנות
 לזה אופן ד' לכל ד', די
 שיהי פלגא להכא ופלגא
 להכא אכ"ה ד' אמות (ס"ח).
 חצול לכל דה. לא בעיל לגבי
 כרם ומותר לזרוע, ובידי
 מנ"י אמות שיש פלגא להכא
 ופלגא להכא ל"ה ד' אמות
 להכא אכ"ה ד' אמות (ס"ח).
 מקום חצול ובעיל לגבי
 כרם. ובידי שמאי לא שכיב
 שרע בפחות מנ"י אמות
 הלך כ"ד אמות צעין, ד'
 לעבודת הכרם מכאן ונתנין
 מנל, פשו י"ז, ש"י ח'
 להכא או להכא. איכא שדה
 ולא בעיל, אי נמי סביבה
 להו גבית שמאי עובדת
 הכרם ח' אמות (ועיל ס"ח).
 מחול הכרם בין הכרם
 לגדר. דהיינו סביב כמו
 ממולות (ס"ח). שיהי אין

א"ל רבה בר רב הונן לאביי ולא מצינו מחיצה
 לאיסור והתניא ב' ב' בית שחציו מקורה וחציו
 אינו מקורה גפנים כאן מותר לזרוע כאן
 ואילו השוה את קרויו אסור א"ל התם סילוק
 מחיצות הוא שלח ליה רבא לאביי ביד רב
 שמעיה בר זעירא ולא מצינו מחיצה לאיסור
 והתניא יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר
 כיצד ב' כרם הנטוע עד עיקר מחיצה זורע
 מעיקר מחיצה ואילך שאילו אין שם מחיצה
 מרחיק ד"א וזורע וזה הוא מחיצות הכרם
 להקל ולהחמיר כיצד היה משוך מן הכותל
 י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחיצה מרחיק ד"א וזורע וזהו
 מחיצות הכרם להחמיר א"ל ולישמעיד אותן ממתניתין ג' דתנן קרחת הכרם
 ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
 ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם ב' כרם שחרב
 אמצעיתו אם אין שם ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה גותן
 לו כדי עבודתו וזורע את המותר אי זו היא מחול הכרם ב' בין הכרם לגדר
 שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה גותן לו כדי
 עבודתו וזורע את המותר אלא התם לא היו טעמא א"ל דכל ד"א לגבי כרם
 עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מוזדען אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
 איכא ד' חשיבן ואי לא לא חשיבן אמר רב יהודה י' ג' קרפיות זה בצד
 זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה ג'
 נעשה כשיירא ונותנין להן כ' כל צורכין ודאי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
 מגופפין ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] אין נותנין להם אלא בית שש איבעיא
 להו אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הו ואי
 להכא נפקי תלתא הו או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
 לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
 מהו הכא ודאי אי להכא נפיק תלתא הו ואי להכא נפיק תלתא הו או דילמא
 אימור להכא נפיק ואימור להכא נפיק והלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
 גידור

הכרם לקמן מפרשא: עשרים וארבע אמות. כרץ שיהא זה להמירה להרחיק ארבע אמות ולזרוע ואם פחות אסור לזרוע זה אפילו
 טפח: מחול. סביב כעין מחולות: אין שם שש עשרה אמה כו'. לפי שיש כרם מכאן ומכאן וכרץ להרחיק וליתן ארבע אמות לכרם
 לכל ד' לעבודתו כמלא צקר וכליו שהיו חורשין צשוורין ואם נשאר ח' אמות צבמטע שאם צבחת לחלקו לכאן ולכאן יש ד' אמות לכל
 חלק חשבי ולא צבטיל ולא אחי כרם דהאי גיטא ומצטיל פלגא וכרם מהאי גיטא ומצטיל פלגא: כדי עזודו. ארבע אמות לכל ד':
 י"ב אמות. וכן מפרש טעמא: לא היו גיטוי טעמא. דמיהו מחיצה משואר ליה להאי מחול כו': הכי גרסינן ארבע אמות לדבי
 כרם עזודם הכרם. וכיון דכרץ לו הוי כרם עצמו: כיון דלא מוזדען. משום דמקלקל ליה לכותל אצנים שהמחרישה מעלה עפר תיחוח
 והכותל נופל כשאין תחתיו קרקע חזקה והכי תנן צבצא צמרא (דף יט:). מרחיקין את הזרע כו': אפקורי מפקר להו. לגבי גדר ולא
 מצטרפי להדי האי דפיש לאחשובי דלא ליצטיל לגבי כרם: ג' קרפיות זה בצד זה. כגון(ש) שהיו מהלכין צדקן והקיפו ג' קרפיות לדייה
 צמחיה של שמי כגון של קניס או של ערב כגון חצלים שלא תמירו צו ליחיד אלא צית סאתים כדמפרש צ"ק (דף טו:). דשיירא מותרת
 להקיף כל כרכן צבנים וצבצלים לדייה אצל יחיד יותר מצית סאתים לא אכ"כ עשה שמי וערב צמחיה קיימת: ושנים החיצונים מגופפין
 כו'. שהחיצונים רחבים מן האמצעי והוא פרוץ צבניהם צמולאו וגיפופיהן עוודפין עליו: ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] נעשו שיירא
 ונותנין להן כל צורכן. דאמרין דיורי גדולים צקטן ומנלואו שלשתן צבמטע וצבמטע מנלפן ומותר אמצעי זה כל שהוא
 (ו) גדול היקף צמחיה של שמי או של ערב וכגון שעירבו: אמצעי מגופף וחיצונים אין מגופפין. שהוא רחב
 מהן והן פתוחין לו צמולאו ולדידיה לא הוי מילואו(ו): אין נותנין להם אלא. צית סאתים לכל קרפף שהרי אין
 שלשה דיורין צבחד דיורי אמצעי צבחיונים וזיל להכי תרי הוה דאיכא וצבמטע ליהא אלא חד ואם אחד מהן
 יותר מצית סאתים הוה אסור ואם אמצעי יותר מצית סאתים כולן אסורין שהרי הן פרוזין לרשות האסורה:
 שנים הוה כיחיד עד דהוי שיירא דהיינו שלשה: איצטיל להו. אמצעי מגופף ולא חיצונים ושני אצנים
 צבמטע ויחיד בזה ויחיד בזה מלי: אי נפקא נפיק כו'. והנך דאמצעי הוואיל ושניהם שולטין לכאן ולכאן
 שדי תרווייהו להכא ולהכא ולישמרו שמי קרפיות החיצונים היקף צבכל כרכן: כו'. וילמא. כולי האי לא מקילינן דנישדיניהו להכא ולהכא.
 וה"נ לא אמרינן דירמיניהו תרווייהו לחד ולמישהו מיהא חד מן החיצונים צבכל צורכו דממטעיה הכי ניהא ליה טפי דליהוי חד להכא וחד להכא
 דלא ניהוי אלא תרי צבכל חד דרווח להו לתשמיתיהו מלמיהו מלמלא צבחד וצאינך לא ניהוי אלא חד: (ו) וא' צבמטע. והוא שליט על החיצונים:
 וכל היכא דנפיק תלתא הו. ושדיא להכא ולהכא או שדיא מיהא לחד מיניהו ונישמתייחד מן החיצונים (ו) צבכל כרכי היקף: או דילמא אימור
 להכא או להכא. ולא ידעינן להי מנייהו הלך אפילו חד נמי לא ידעינן ליה כל כרכו: והלכתא צעיין לקולא. שאלותינו אלו להקל:

א"ל רבה בר רב הונן לאביי ולא מצינו מחיצה
 לאיסור והתניא ב' ב' בית שחציו מקורה וחציו
 אינו מקורה גפנים כאן מותר לזרוע כאן
 ואילו השוה את קרויו אסור א"ל התם סילוק
 מחיצות הוא שלח ליה רבא לאביי ביד רב
 שמעיה בר זעירא ולא מצינו מחיצה לאיסור
 והתניא יש במחיצות הכרם להקל ולהחמיר
 כיצד ב' כרם הנטוע עד עיקר מחיצה זורע
 מעיקר מחיצה ואילך שאילו אין שם מחיצה
 מרחיק ד"א וזורע וזה הוא מחיצות הכרם
 להקל ולהחמיר כיצד היה משוך מן הכותל
 י"א אמה לא יביא זרע לשם שאילמלי אין מחיצה מרחיק ד"א וזורע וזהו
 מחיצות הכרם להחמיר א"ל ולישמעיד אותן ממתניתין ג' דתנן קרחת הכרם
 ב"ש אומרים כ"ד אמות וב"ה אומרים ט"ז אמה מחול הכרם ב"ש אומרים
 ט"ז אמה וב"ה אומרים י"ב אמה ואיזו היא קרחת הכרם ב' כרם שחרב
 אמצעיתו אם אין שם ט"ז אמה לא יביא זרע לשם היו שם ט"ז אמה גותן
 לו כדי עבודתו וזורע את המותר אי זו היא מחול הכרם ב' בין הכרם לגדר
 שאם אין שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם היו שם י"ב אמה גותן לו כדי
 עבודתו וזורע את המותר אלא התם לא היו טעמא א"ל דכל ד"א לגבי כרם
 עבודת הכרם לגבי גדר כיון דלא מוזדען אפקורי מפקר להו דביני ביני אי
 איכא ד' חשיבן ואי לא לא חשיבן אמר רב יהודה י' ג' קרפיות זה בצד
 זה ושנים החיצונים מגופפים והאמצעי אינו מגופף ויחיד בזה ויחיד בזה ג'
 נעשה כשיירא ונותנין להן כ' כל צורכין ודאי אמצעי מגופף ושנים החיצונים אינן
 מגופפין ויחיד בזה ויחיד בזה [ויחיד בזה] אין נותנין להם אלא בית שש איבעיא
 להו אחד בזה ואחד בזה ושנים באמצעי מהו אי להכא נפקי תלתא הו ואי
 להכא נפקי תלתא הו או דילמא חד להכא נפיק וחד להכא נפיק ואם תימצי
 לומר חד להכא נפיק וחד להכא נפיק שנים בזה ושנים בזה ואחד באמצעי
 מהו הכא ודאי אי להכא נפיק תלתא הו ואי להכא נפיק תלתא הו או דילמא
 אימור להכא נפיק ואימור להכא נפיק והלכתא בעיין לקולא אמר רב חסדא
 גידור

ויחיד באמצע מהו, מי אמרינן אי הכין נפיק הא הוה להו ג' ונעשו כשיירא, ואי מהכא נפיק הוה להו ג' ואינן
 שיירא, או דילמא אימא מהכא אימא מהכא לא אמרינן. גיטא באמצע ואחד בזה וכו'. והילכתא צעיין לקולא.
 כלומר אמרינן אי מהכא נפיק הוה להו ג' וכן אמרינן גיטא ונעשו שיירא, ונותנין להן כל צורכן. אמר רב חסדא

שם י"ב אמה לא יביא זרע לשם. ד' אמות לזה כרם עבודת הכרם, וד' אמות לזה כרם כיון דלא מוזדען משום דוואס
 דכותל אפקורי מפקר להו. אמצעיות או איכא ד' אמות חשיב, ואי לא בעיל לגבי כרם, והכא לא צעין י"ז אמה, שאין האיסור אלא
 וה"נ לא אמרינן דירמיניהו תרווייהו לחד ולמישהו מיהא חד מן החיצונים צבכל צורכו דממטעיה הכי ניהא ליה טפי דליהוי חד להכא וחד להכא
 מנל לאו, אמר רב י"ב אמה. הכי הוה הלך עומד ד' אמות לעבודת הכרם וזרע האל (ס"ח).

אמר רב יהודה ג'
 קרפיות זה בצד זה כו',
 נעשו כשיירה ונותנין להן
 כל צורכן.
 לפירושה בסוף פרק א'
 דהא מסכתא, יחיד ונותנין
 לו בית סאתים שנים
 ונותנין להם בית סאתים
 שלשה נעשו שיירא ונותנין
 להן כל צורכן.